

Bilag 36.

KUNST- OG ANTIKVITETSHANDLER RINGEN

Frederiksberg, den 25. marts 1969.

På vor forenings vegne anmoder undertegnede hermed udvalget om at tage stilling til et problem der, nedenfor forklaret, har givet anledning til betydelig nedgang i indtægt for de fleste af vore medlemmer og andre handlende med brugte genstande.

Sagen er, at vi i modsætning til handlende med nye varer, ikke som disse, i vort momsregnskab, kan fradrage den del af momsen, der ligger på vor købepris. Som bekendt fordres der efter nugældende lov regning fra et registreret firma for at kunne fradrage indgående moms på momsregnskabet. Dette er vi, der køber vore varer hos private, af naturlige grunde afskåret fra. Toldvæsenet forlanger derfor, at vi skal beregne momsen alene efter vor salgspris i butikken. Dette er meget uheldigt for os, da vi på denne måde kommer til at svare en afgift, hvis størrelse kun er afhængig af vore samlede udgifter, og ikke af om vi tjener lidt eller meget på en vare. Da vi, på grund af de dårlige tider for vor branche, er nødt til at arbejde med små avancer, viser det sig desværre alt for tit, at vi, af den merværdi vi opnår, skal af med halvdelen eller mere i moms, og vi skal så af resten klare driftsudgifter samt dagen og vejen. Denne misere skyldes alene, at vi

ikke som handlende med nye varer kan fradrage den del af momsen, der hviler på vor indkøbspris, således at vi af en stor avance betalte stor afgift og af en lille avance lille afgift. Vi er af samme grund nu helt afskåret fra at modtage kommissioner, da fortjeningen her kun ligger mellem 10 pct. til 20 pct. og derfor helt opluges af momsen.

Efter det nuværende system tør vi inden for vor branche næppe tænke på, hvad der vil ske, dersom momsprocenten stiger yderligere, en mulighed der vel næppe kan ses helt bort fra. Har tanken med loven ikke været, at afgiften skulle beregnes af den merværdi, der tilføres en virksomhed. Det står dog tydeligt nævnt i den vejledning, der udsendtes, da loven trådte i kraft. Bemærkes må det også, at vi, når vi køber hos private, handler i konkurrence med andre private og derfor ikke kan købe billigere end disse. Vi må derfor agte på, at vore priser, når vi har varen i vor butik, ikke bliver så høje, at handelen efterhånden overgår til handel alene privat og privat imellem, og hvor der så oven i købet ingen afgift til staten skal erlægges.

I håb om at De vil overveje vort problem nøje,

Deres

Ch. Lindahl.
Næstformand.

Til udvalget for forbrugsafgifter.